



Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь

Дзяржаўная ўстанова адукацыі
«Інстытут культуры Беларусі»



У. П. Радаліцкі

Ляцеў сокал

*Беларускія народныя песні
ў апрацоўцы для хору без суправаджэння*

Рэкамендавана Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь
у якасці дапаможніка

Мінск
Інбелкульт
2013

УДК 398.8(=161.3)(075)
ББК 85.92(4Бел)Ф+85.941(4Бел)я7
Р 15

А ў т а р - у к л а д а л ь н і к :
выкладчык цыклавой камісіі харавых дысцыплін
УА «Гродзенскі дзяржаўны каледж мастацтваў»
У. П. Радаліцкі

Р э ц э н з е н т ы :
народны артыст Рэспублікі Беларусь,
прафесар УА «Беларуская дзяржаўная акадэмія музыкі»
М. П. Дрынейскі

заслужаны дзеяч культуры і мастацтваў,
кандыдат педагогічных навук,
прафесар УА «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў»
Я. М. Рэўтовіч

*Выданне падрыхтавана пры фінансавай падтрымцы
Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь*

Радаліцкі У. П.

Р 15 **Ляцеў сокал** : беларускія народныя песні ў апрацоўцы для хору без суправаджэння : дапам. / У. П. Радаліцкі. — Мінск : Ін-т культуры Беларусі, 2013. — 78 с.

У зборнік увайшлі апрацоўкі беларускіх народных песень, запісаныя аўтарам і навучэнцамі яго класа ад народных выканаўцаў Гродзеншчыны і Брэстчыны падчас фальклорных экспедыцый (у праграме вытворчай практыкі).

Дапаможнік «Ляцеў сокал» складзены адпаведна праграмам «Харавое дырыжыраванне», «Харавы клас», «Практыка работы з харавым калектывам».

Акрамя вучэбнай накіраванасці песеннага матэрыялу на праграмы харавых дысцыплін, харавыя апрацоўкі народных песень прапануюцца ў якасці рэпертуару для харавых калектываў і ансамбляў, а таксама для слухачоў сістэмы дадатковай адукацыі дарослых у сферы культуры.

**УДК 398.8(=161.3)(075)
ББК 85.92(4Бел)Ф+85.941(4Бел)я7**

© Радаліцкі У. П., 2013

© Афармленне. Інстытут культуры Беларусі, 2013

АД АЎТАРА

Чарадзеіная сіла і краса народнай песні... Яе тонкая паэтычнасць, задушэўнасць і лірычнасць гарманічна спалучыла светлае і журботнае ўспрыманне жыцця. «Як паветра, як хлеб чалавеку патрэбна песня» (А. К. Шыдлоўскі).

Народна-песеннае мастацтва глыбока і праўдзіва адлюстроўвае жыццё народа, яго ідэалы, думы і спадзяванні. Песні — гэта сама гісторыя народа, паэтычнае апавяданне аб ёй, пакладзенае на музыку. Гераічныя здзяйсненні народа і яго гароты, народныя святы і абрады, праца селяніна, сямейны быт — аб усім гэтым можна прачытаць у цудоўнай кнізе песень і, наогул, убачыць усё тое, што назаўсёды засталася ў памяці народнай.

Беларуская народная песня характарызуецца багаццем жанраў, разнастайнасцю тэматыкі і яркай выразнасцю мелодый. Лірыка — пануючая рыса беларускай народна-песеннай творчасці. Яна пранізвае ўсе яе слаі — ад песень старажытных, абмежаваных невялікімі напевамі, да больш позніх, якія адрозніваюцца значна больш развітым музычным матэрыялам.

Асновай для апрацовак народных песень, якія ўвайшлі ў гэты зборнік, з'явіліся песні, запісаныя аўтарам і яго навучэнцамі ад народных выканаўцаў Гродзенскага і Брэсцкага раёнаў Беларусі па праграме фальклорных экспедыцый Гродзенскага каледжа мастацтваў, а таксама ўзятыя з «Анталогіі беларускай народнай песні» [7].

Разнастайная жанравая падборка твораў аб'яднана ў тры раздзелы: «Веснавыя і карагодныя песні», «Казацкія песні» і «Пазаабрадавыя лірычныя і жартоўныя песні».

Веснавыя песні

Пачынаўся веснавы перыяд земляробчага календара з 1 сакавіка (14 сакавіка н. ст.). Аднак усеагульнае абрадавае закліканне вясны адбывалася ў Беларусі 25 сакавіка (7 красавіка н. ст.), на Благавешчанне.

Вясна — надзвычайна адказны перыяд у жыцці земляроба. Яна будзіла ў сэрцы працаўніка вялікую радасць з выпадку адраджэння прыроды, бо з ім ішла навізна жыцця, новая руплівасць і новыя спадзяванні. Да веснавых песень адносяцца: вяснянкі-заклічкі, вялікодныя, валачобныя, юраўскія, траецкія, траецкія куставыя, русальныя, а таксама карагоды і карагодныя песні.

Адзін з галоўных матываў вяснянак — гэта «замыканне Зімы» і «адмыканне Вясны».

Тэму сямейнага жыцця закраналі вялікодныя песні, якія спяваліся на працягу вялікоднага тыдня. Адною з найважнейшых падзей Вялікадня было хаджэнне валачобнікаў. Абрад абходу двароў віншавальнікамі-валачобнікамі прадстаўляў нешта накшталт вясновага калядавання. Выканаўцы песень жадалі гаспадару дома багатага ўраджаю і вялікага прыплоду жывёлы, усхвалялі яго працавітасць. Валачобныя песні, прысвечаныя гаспадыні, усхваляюць яе як добрую маці, як разумную дарадчыцу і памочніцу мужу.

Песні, адрасаваныя паненцы-дачцэ гаспадара, найчасцей па-мастацку ўвасаблялі адну думку — аб хуткім выхадзе замуж, пра каханага, які ўжо быццам едзе да яе хаты («Ходзіць пава», «Ляцеў сокал»). У гэтых песнях шырока выкарыстоўваецца сімволіка.

Валачобныя песні, адрасаваныя хлопцу, таксама распрацоўваюць сюжэты, звязаныя пераважна з яго лёсам: будучай жаніцьбай, тэмай працы, ваеннымі і паляўнічымі матывамі.

Шырока распаўсюджаныя песні, прысвечаныя і малым дзецям, і старым дзядам, і жанчынам.

Такім чынам, валачобныя песні — класічны жанр беларускага эпічнага фальклору. Яны ўзніклі на раннім этапе развіцця грамадства, калі чалавек верыў, што можна словам паўплываць на прыроду: спрыяць ураджаю на ніве, прыплоду ў жывёл, дабрабыту і здароўю сям'і. Яны былі скіраваны на ўзвешчэнне працы, на паэтызацыю яе, на ўслаўленне чалавека-творцы.

Веснавыя карагоды і карагодныя песні

На другі дзень Вялікадня пачыналі вадзіць карагоды, танкі. Большасць іх мела бытавы характар. Маладая жанчына жалілася, што стары муж не пускае яе ў карагод, дзяўчына — на тое, што даводзіцца выходзіць замуж за нялюбага, якога выбралі яе бацькі. Часта змест карагодных песень складаюць любоўныя адносіны паміж хлопцам

і дзяўчынай. Многія карагодныя песні маюць жартоўны змест, у аснове іншых — тэма сямейнага жыцця з усімі яго праблемамі, уключаючы маральна-этычную.

Усемагутная сіла кахання для творцаў народнай лірыкі станавілася вельмі прывабнай і неразгаданай таямніцай, і, можа, таму так многа складзена песень пра дзявочыя чары. У многіх з іх расказваецца, як дзяўчына, жадаючы прывабіць хлопца, спрабуе выкарыстаць магічныя зёлкі («Пасею я руту», «Пойдзем, пойдзем лугам», «Малада дзяўчына граданькі капала»). Аднак дзявочыя чары ў песнях не ўспрымаюцца як магія: за магічнымі дзеяннямі дзяўчыны-чараўніцы — вялікае пачуццё, здольнае зачараваць сваёю чысцінёю, шчырасцю і глыбінёю. У песні «Туман ярам», якая па жанравай класіфікацыі адносіцца да любоўнай лірыкі, таксама прагледжваецца матыў чарадзейства: дзяўчына ўтапіла вядзерца ў калодзежы і гадае — «... хто ж яго дастане — той са мною на ручніку стане», што вельмі адпавядае зместу песні «Малада дзяўчына граданькі капала».

Казацкія песні

Класіфікуючы народныя песні ў зборніках вусна-паэтычнай творчасці, фалькларысты звычайна адносяць да казацкіх песень гістарычныя песні казацкай вольніцы, казацкія сацыяльна-бытавыя, любоўныя, лірычныя песні, некаторыя балады, галоўным героем якіх з'яўляецца казак.

Л. С. Мухарынская пры даследаванні музычных асаблівасцей беларускай казацка-сялянскай сацыяльнай лірыкі прыйшла да высновы аб узнікненні ў XVI — XVII стст. у Беларусі новага песеннага стылю — казацкай харавой шматгалоснай песні. Існавала шмат песень, у якіх адлюстроўваліся любоўныя, сямейныя ўзаемаадносіны казакоў, трагічная гібель казака (або яго жонкі) у выніку складаных сямейных калізій або ў ваенным паходзе [5]. Ідэйна-тэматычны змест, паэтыка і стыль гэтых песень адметныя яркім лірызмам, а ў многіх выпадках і трагізмам.

Зыходзячы з тэматычнага прынцыпу, беларускія казацкія песні можна згуртаваць наступным чынам: развітанне казака з жонкай, маці, нявестай («Ой, як ехаў казак на даліну»); казак у паходзе; чаканне казака яго радзінай («Ціха, ціха на моры пагода»); вяртанне казака дамоў з паходу або яго пагібель («Ой, у полі, у шырокім»).

У лірычных песнях малююцца вобразы ўлюбёных — дзяўчыны, якая выпраўляе свайго мілога ў паход, і адважнага абаронцы сваёй краіны і радзіны — казака, які раскрываецца ў двух аспектах — ён слаўны ваяр і пяшчотна ўлюбёны.

Бітва з ворагам часта адбываецца ці ў чыстым полі, ці на ціхім, або сінім дунаі (дунай у гэтых песнях — паэтычны сімвал вялікай ракі, часам возера і нават мора).

Шырока выкарыстоўваецца ў лірыка-эпічных песнях увасабленне пры выяўленні вобразаў «сухога дуба» ці каня. Эмацыянальны настрой ствараецца паэтычнымі зваротамі да дуба («Ой, развівайся, сухі дубе») або да каня («Вязі мяне, конік, да майго сардэнька»). Лірычныя песні з казацкай тэматыкай вельмі характэрны для беларускага Палесся. Разам з песнямі пра любоў яны складаюць значную частку ўсіх сацыяльна-бытавых песень («Гіля, гіля, шэры гусі», «Рана сонца ўсходзіць») [4].

Праз усе лірычныя песні чырвонаю ніткай праходзіць матыў дзявочай долі. Доля яе такая ж, як і доля яе маці — горкая, нешчаслівая. Уяўленне дзяўчыны аб шчаслівай долі звязаны з марамі аб ідэальным мужы («Чабарок») і яго радзіне. Але гэтым марам часта не суджана было здзейсніцца («Гіля, гіля, шэры гусі»). Сярод многіх перашкод, што ляжалі на шляху закаханых, было сацыяльнае становішча, якое вызначала адносіны паміж людзьмі наогул. Таму ў свядомасці працоўнага чалавека жыло цвёрдае перакананне аб немагчымасці яднання бедных і багатых нават у сферы духоўна-інтымных адносін. У песні «Рана сонца ўсходзіць» дзяўчына рашуча адхіляе шчырыя прызнанні казака ў каханні ўжо толькі таму, што ён з заможнай сям'і: «Ты багат, а я бедна, — ты не возьмеш мяне». Дзе багацце, паводле ўяўленняў народа, там няпраўда і несправядлівасць («Гіля, гіля, шэры гусі»). Каханне, якім бы яно не было цяжкім, заснаванае на бескарыслівасці, на шчырым і ўзаемным пачуцці, прыносіць чалавеку заўсёды радасць і шчасце, стварае народная мараль: «Не там шчасце, не там доля, дзе багатыя людзі, а хто бярэ па міласці — той шчаслівым будзе» [6, с. 25—45].

Баладныя песні

Балады, або баладныя песні, — ліра-эпічныя творы з драматычна напружаным сюжэтам, пабудаваным на канфліктах сямейнага характару, праз якія нярэдка адлюстроўваюцца значныя падзеі, што мелі шырокі рэзананс. У жывым бытаванні беларускія балады не складаюць адзінага ідэйна-тэматычнага або жанравага цэлага. У большасці выпадкаў іх адносяць да пазаабрадавых песень, якія выконваюцца ў любы час, «абы-калі». Напрыклад, балады аб інцэсце, аб ператварэнні сястры, маці ў зязюлю, або ў кветку («Цячэ рэчанька, цячэ быстрая»). Героі балад — моцныя і яркія характары, якія змагаюцца і гінуць у цяжкіх сітуацыях і канфліктах. Яны схільныя на шчырае каханне, на самаахвяраванне, яны адданыя сваёй Радзіме і не ўяўляюць сабе жыцця ў няволі. Балады адлюстроўвалі важныя ідэі грамадскага жыцця, тэндэнцыі да разняволення асобы, да вызвалення яе ад уціску дамастроўскага ладу [8, с. 309—312]. Песня «Ой, у полі, у шырокім» — яркі прыклад балады гістарычнага зместу, дзе казак гіне ў баі.

Казацкія песні — гэта высокамастацкія народныя творы, адметныя вялікай эмацыянальнай сілай, глыбінёю псіхалагічнага ўздзеяння, багаццем выяўленчых сродкаў. Яны і сёння жывуць у памяці народнай і з'яўляюцца вельмі запатрабаванымі ў мастацкай творчасці многіх выканаўцаў.

Любоўныя песні

У пазаабрадавай лірычнай паэзіі выключным багаццем і разнастайнасцю зместу вылучаюцца любоўныя песні. Галоўныя героі гэтых песень — хлопец і дзяўчына. Іх вобразы ўражваюць шырынёй мастацкага абагульнення і глыбінёй рэалістычнага выяўлення. Асабліва прывабны ў вусна-паэтычнай творчасці вобраз дзяўчыны, якую народ надзяляе лепшымі чалавечымі якасцямі — мудрасцю, працавітасцю, шчырасцю, праўдзівасцю і адданасцю. Дзяўчына любіць шчыра і бескарысліва. «Лірыка кахання — адна з самых светлых і самых пяшчотных старонак у кнізе народнай паэзіі» [1, с. 91].

Перажыванні лірычнага героя — радасці і засмучэнні — і абумовілі характар любоўных песень — ад вясёлых, зухаватых, гумарыстычных да элегічных, журботных і жаласлівых.

Песні пра каханне — гэта комплекс чалавечых узаемаадносін. У іх скрыжаваліся самыя розныя сямейна-бытавыя і грамадскія праблемы — прававыя, сацыяльныя, маральна-этычныя, філасофскія і эстэтычныя. Аднак самым вышэйшым прынцыпам, які рэгуляваў узаемаадносіны паміж людзьмі, заставалася народная мараль, якая ўвабрала ў сябе ўсё лепшае, што выходзіла ў чалавеку ідэалы добра, высакародства і справядлівасці.

Аднак каханне часта прыносіць маладым нямала пакут, перажыванняў, трывог. Пачуцці аднаго чалавека па тых ці іншых прычынах не заўсёды знаходзяць водгук у сэрцы другога. Адсюль і душэўны непакой, і перажыванні. Любоўныя пакуты — галоўны лейтматыў усёй пазаабрадавай лірыкі, у якім трывожнай нотай гучыць дзявочая скарга на свой нешчаслівы лёс, што ёй суджана жыць з нялюбим («Цячэ рэчанька, цячэ быстрая»), або на сваё няўдалае каханне («Ой, ляцелі гусі з далёкага краю»).

Вобраз хлопца ва ўсёй сваёй прывабнасці паўстае ў песнях «Ой ты, хмелю, хмелю» і «Ой, ляцелі гусі з броду», у якіх паказаны яго зляцанні, настойлівае імкненне пабачыцца са сваёй каханай. За знешняй грубаватасцю тоіцца далікатнасць, здольнасць кахаць верна і самааддана. Аднак дзяўчына павінна быць уважлівай і не пераходзіць мяжы, за якой траціцца годнасць чалавека.

Нельга не адзначыць, што дзяўчына ў любоўнай песні валодае тонкім гумарам («Чабарок»), а калі надзеі аб шчодрым плёне не спраўдзяцца і лёс акажацца нялітасцівым да яе, яна гатова без шкадавання

вынішчыць гэту надзею: «...Жыта дрэнна, калі ў ім куколь развіўся, А дзявоча краса плётка не баіцца» («Едуць сваты»).

Жартоўныя песні — важная частка беларускай песеннай творчасці, гэта помнік мастацтва народнага слова, узор паэтычнай дасканаласці.

Асноўнай тэмай жартоўных песень з'яўляюцца сямейна-бытавыя адносіны. Таму галоўнымі персанажамі выступаюць найчасцей муж і жонка, дзед і баба, зяць і цешча...

Жартоўная песня высмейвае ляготу, нядбайнасць, прагнасць, сквапнасць, п'янства, нявернасць, дураслівасць і інш. Пад увагу стваральнікаў народнага гумару траплялі розныя адмоўныя з'явы з сямейнага побыту, адхіленні ад усталяваных у грамадстве норм маралі, узаемаадносіны паміж людзьмі («Ажانیўся стары дзед»). Нават драматычныя моманты ў народнай песні насычаны гумарам. Здольнасць смяяцца з жыццёвых нягод — сведчанне духоўнага здароўя народа, яго маральных якасцей. Песні пра жонку-недарэку надзвычай пашыраны ў народзе. Яркі таму прыклад — песня «Ой, ходзімо, жонко». І наадварот — жонка «жорстка» карае свайго мужыка, які ўчора «крыху перабраў», прымушаючы яго «сцежачку таптаці...» («Біла жонка мужыка»).

Такім чынам, у жартоўнай песні народ даў волю сваёй фантазіі, запалу, выявіў глыбіню погляду на сябе і грамадства.

Беларуская народная песня жывіла і жывіць прафесійную нацыянальную музыку і магутна ўплывае на культуру ў цэлым.

Уладзімір Радаліцкі

ХОДЗІЦЬ ПАВА ПА ВУЛІЦЫ

валачобная дзяўчыне

Павольна

Сапрана
Альты

Тэнары

Басы

mf

Гэй, ві_ но!

Хо_ дзіць па_ ва гэй, ві_ но!

mf

1. Хо_ дзіць па_ ва па ву_ лі_ цы, гэй, ві_ но!

С.
А.

Т.

Б.

Хо_ дзіць па_ ва па ву_ лі_ цы, ві_ но!

Хо_ дзіць па_ ва па ву_ лі_ цы, ві_ но!

Хо_ дзіць па ву_ лі_ цы, ві_ но!

С.
А.

Т.

Б.

mp

спе_ ле кла_ ле

2. Сце_ ле пе_ р'е на му_ раў_ цы, гэй ві_ но!

4. Пе_ р'е бя_ рэ, ў хва_ ртук кла_ дзе, гэй, ві_ но!

mf

Гэй, ві_ но!

mf

Гэй, ві_ но!

Гэй!

S. A. Сце_ ле_ пе_ р'я_ на_ му_ раў_ цы, ві_ но!
 А з_ хва_ рту_ шка_ вя_ нок_ ві_ е, ві_ но!

T. Сце_ ле_ па_ му_ раў_ цы, ві_ но!
 Вя_ нок, вя_ нок_ ві_ е, ві_ но!

B. Гэй! на_ му_ раў_ цы, ві_ но!
 вя_ нок_ ві_ е, ві_ но!

S. A. *f* гэй, ві_ но! Кра_ сна_ пан_ на,
 Зві_ ўшы_ вя_ нок,

T. Кра_ сна_ пан_ на, гэй, ві_ но! Кра_ сна_ пан_ на,
 Зві_ ўшы_ вя_ нок,

B. 3. А за_ ё_ ю_ кра_ сна_ пан_ на, гэй, ві_ но! Кра_ сна_
 5. Зві_ ўшы_ вя_ нок, па_ йшла_ ў_ та_ нок, гэй, ві_ но! Зві_ ўшы_

	Для паўтарэння		Для заканчэння	
S. A.	мла_ да_ Ган_ на, ві_ но! па_ йшла_ ў_ та_ нок, ві_ но!	://_но! ://_но!		
T.	мла_ да_ Ган_ на, ві_ но! па_ йшла_ ў_ та_ нок, ві_ но!	но! ://_но!		
B.	мла_ да_ Ган_ на, ві_ но! па_ йшла_ ў_ та_ нок, ві_ но!	://_но! ://_но!	<i>attacca</i>	

ЛЯЦЕЎ СОКАЛ

Рытмічна *tr*

Сапрана
Альты

mf

Тэнары
Басы

1. Ля_ цеў со_ кал, ля_ цеў

1. Ля_ цеў со_ кал

7

С.
А.

кру_ гам, кру_ гам. Ды ві_ но ж, ві_ но зе_ ля_ но!

Т.
Б.

кру_ гам. Ві_ но зе_ ля_ но!

13

С.
А.

2. Ма_ хнуў кры_ лом над ка_ мо_ рай. Ды ві_ но ж, ві_ но

f

Т.
Б.

(Мм...) над ка_ мо_ рай. Ды ві_ но ж, ві_ но

19

С.
А.

зе_ ля_ но!

tr *p*

Т.
Б.

зе_ ля_ но!

3. Што ж ты, ка_ мо_ ра, чы_ ста не_ вя_ дзе_ на?

4. Што ж ты, дзяў_ чы_ на, сму_ тна, не_ вя_ сё_ ла?

25

C. A. Ды ві_ но ж, ві_ но зе_ ля_ но! 1. 2. но!

T. B. Ві_ но зе_ ля_ но! //но!

Сола

30

C. A. 5. А як жа мне вя_ сё_ лай бы_ ці?
6. Пры_ йдзе ве_ чар, це_ мна_ я но_ чка.

T. B. Ой! Ой, ой!

Усе

34

C. A. Ды ві_ но ж, ві_ но, зе_ ля_ но! 1. 2. но!

T. B. Ві_ но зе_ ля_ но! но!

39 *tr* *mf*

C. A. 7. Я за_ усё_ ды а_ дзі_ но_ чка! Ды ві_ но ж, ві_ но

T. B. Ой! *tr* Ві_ но

45

C. A. зе_ ля_ но! *mf*

T. B. зе_ ля_ но! 8. Ты не бой_ ся, мі_ лы не па_ кі_ не!

51 *mf*

С. А. Ды ві но ж, ві но зе ля но!

Т. Б. Ві но зе ля но!

55 *f*

С. А. 9. Спя ем ра дасць мы пра две ччу.

Т. Б. 10. Пой дзеш за муж ў гэ ту ве сну.

59 *f*

С. А. Ды ві но ж, ві но
ві но ж, зе ля но! 11. Шча сця мы та
12. На вя сел лі

Т. Б. Ды ві но ж, ві но зе ля но! Шча Мы

65 1, 2

С. А. Ды ві но ж, ві но зе ля но!
бе жа да ем. ві но ж, зе ля но!
па гу ля ем.

Т. Б. сця жа да ем. Ды ві но ж, ві но зе ля но!
па гу ля ем!

71

С. А. Ды ві но ж, ві но зе ля но!

Т. Б. Ды ві но ж, ві но зе ля но!

ПОЙДЗЕМ, ПОЙДЗЕМ ЛУГАМ

Павольна

tr

Сапрана 1
Сапрана 2

Альты

Тэнары
Басы

1. Пой_ дзем, пой_ дзем лу_ гам, лу_ гам зе_ ля_ нень_ кім. А у

7

С. 1
С. 2

А.

лу_ зе_ цві_ туць_ цві_ точ_ кі, там дзяў_ ча_ ты во_ дзяць та_ но_ чкі.

mf

11

С. 1
С. 2

А.

Т.
Б.

2. Мно_ га пе_ сень спе_ та пра шчо_ дра_ е

пра шчо_ дра_ е

шчо_ дра_ е

16

С. 1
С. 2

А.

Т.
Б.

ле_ та. Толь_ кі Га_ нач_ ка не спя_ ва_ е, ў буй_ у вя_ но_

ле_ та.

ле_ та. Га_ нач_ ка спя_ ва_ е, ў буй_ ных тра_ вах

кве_

20

C. 1
C. 2

кве_ ткі збі_ ра_ е. (Мм...)

A.

20

ткі збі_ ра_ е.

T.
B.

кве_ ткі збі_ ра_ е.

3. Кве_ ткі са_ бі_ ра_ е.

25

C. 1
C. 2

у_ вя_ но_ кве_ ткі збі_ ра_ е. Па_ ка_ ці_ ся, вя_

A.

25

у_ вя_ но_ к у_ ня_ та_ е... Па_ ка_ ці_ ся, вя_

T.
B.

у_ вя_ но_ к у_ ня_ та_ е... Па_ ка_ ці_ ся, вя_

rit. *con moto* *f*

30

C. 1
C. 2

но_ чак, ў_ два_ ро_ чак, дзе жы_ ве мой мі_ лы дру_

A.

30

дзе жы_ ве дру_

T.
B.

но_ чак, ў_ два_ ро_ чак

33 **rit.** **Tempo I**
(Мм...)

C. 1
C. 2

33 жо_ чак. 4. Пой_ дзем, пой_ дзем лу_ гам,

A.

33 жо_ чак. (Мм...)

T.
B.

37

C. 1
C. 2

37 лу_ гам зе_ ля_ не_ нькім. А у лу_ зе_ цві_ туць цві_

A.

37 лу_ гам зе_ ля_ не_ нькім. У лу_ зе_ цві_

T.
B.

у лу_ зі_ цві_

41 **rit.** **molto rall.**

C. 1
C. 2

41 то_ чкі. там дзяў_ ча_ ты во_ дзяць та_ но_ чкі.

A.

41 то_ чкі. во_ дзяць та_ но_ чкі.

T.
B.

то_ чкі. там дзяў_ ча_ ты во_ дзяць та_ но_ чкі.

ПАСЕЮ Я РУТУ

Спокойна

Сапрана 1
Сапрана 2

Альты 1
Альты 2

Адна Дзве

1. Па_се_ю я ру_ту, ру_ту за ра_ко_ю,

C. 1
C. 2

A. 1
A. 2

5 па_са_джу дзя_рэў_ка за мо_рам блі_зе_нька,

C. 1
C. 2

A. 1
A. 2

9 па_са_джу дзя_рэў_ка за мо_рам блі_зе_нька.

C. 1
C. 2

A. 1
A. 2

13 2. Ма_я ру_та ўзы_шла, зе_лей_кам па_ра_сла,

C. 1
C. 2

A. 1
A. 2

17 час ру_ту па_ло_ці, вя_рхі па_зжы_на_ці,

21

C. 1
C. 2

час ру_ ту па_ ло_ ці, вя_ рхі па_ зжы_ на_ ці.

A. 1
A. 2

25

C. 1
C. 2

3. Вяр_ хі па_ зжы_ на_ ці, у вя_ но_ чак ві_ ці,

A. 1
A. 2

3. Вяр_ хі жа_ ці

29

C. 1
C. 2

у вя_ но_ чак ві_ ці, на Ду_ най пу_ ска_ ці,

A. 1
A. 2

33

C. 1
C. 2

у вя_ но_ чак ві_ ці, на Ду_ най пу_ ска_ ці.

A. 1
A. 2

37

C. 1
C. 2

4. Хто вя_ но_ чак по_ йме, той дзе_ ва_ ньку во_ зьме,

A. 1
A. 2

41

C. 1
C. 2

хто вя_ нок да_ ста_ не, то той ма_ ім ста_ не.

A. 1
A. 2

45

C. 1
C. 2

Па_ се_ ю я ру_ ту

Ой! ру_ ту за ра_ ко_ ю.

A. 1
A. 2

за ра_ ко_ ю.

49

C. 1
C. 2

Па_ са_ джу дзя_ рэў_ ка

Ой, дзя_ рэў_ ка за мо_ рам блі_ зе_ нька.

A. 1
A. 2

Ой, дзя_ рэў_ ка

53

C. 1
C. 2

Па_ са_ джу дзя_ рэў_ ка **rit.**

Ой, дзя_ рэў_ ка за мо_ рам блі_ зе_ нька.

A. 1
A. 2

Ой, дзя_ рэў_ ка

МАЛАДА ДЗЯЎЧЫНА ГРАДАНЬКІ КАПАЛА

Павольна

Сола

Сапрана 1
Сапрана 2

Альты

Тэнары

Басы

1. Ма_ ла_ да дзя_ ўчы_ на гра_ да_ нькі ка_ па_ ла, Гэй!

Detailed description: This system contains the first four staves of the musical score. The vocal staves (Soprano 1, Soprano 2, Alto, Tenor) are in treble clef with a key signature of one sharp (F#). The bass staff is in bass clef with the same key signature. The time signature changes from 2/4 to 3/4 and back to 2/4. The lyrics are: "1. Ма_ ла_ да дзя_ ўчы_ на гра_ да_ нькі ка_ па_ ла, Гэй!".

С. 1
С. 2

А.

6

Гра_ да_ нькі ка_ па_ ла, 2. Гра_ да_ нькі ка_ па_ ла, ру_ ту па_ ка_ па_ ла,

Detailed description: This system contains staves for Soprano 1, Soprano 2, and Alto. The lyrics are: "6 Гра_ да_ нькі ка_ па_ ла, 2. Гра_ да_ нькі ка_ па_ ла, ру_ ту па_ ка_ па_ ла,". The time signature continues to change between 2/4 and 3/4.

С. 1
С. 2

А.

Т.

Б.

11

се_ я_ ла. Гэй! Ру_ ту па_ се_ я_ ла.

Гэй! Ру_ ту па_ се_ я_ ла.

Detailed description: This system contains staves for Soprano 1, Soprano 2, Alto, Tenor, and Bass. The lyrics are: "11 се_ я_ ла. Гэй! Ру_ ту па_ се_ я_ ла." and "Гэй! Ру_ ту па_ се_ я_ ла." The system concludes with a double bar line and a final 2/4 time signature.

15

C. 1
C. 2

3. Ру_ ту па_ се_ я_ ла, се_ ла ад_ па_ чы_ ці. Гэй!

A.

T.

8

Се_ я_ ла. А_ дпа_ чы_ ці. Гэй!

Б.

ла.

20

C. 1
C. 2

Ды вя_ но_ чак ві_ ці. 4. Як вя_ но_ чак зві_ ла,

A.

T.

8

Вя_ но_ чак ві_ ці. Як зві_ ла

Б.

24

C. 1
C. 2

на ва_ лу пу_ сці_ ла, на ва_ лу пу_ сці_ ла, да(й) за_ га_ ва_

A.

пу_ сці_ ла, да(й) га_ ва_

T.

8

пу_ сці_ ла, да(й) га_ ва_

Б.

Ды па_ сці_ ла,

29 *rit.* *p* *a tempo*

C. 1
C. 2

ры_ ла. Ой! 5.— Кто вя_ нок да_ ста_ не— той са мно_ ю ста_ не.

A.

ры_ ла. той ста_ не...

T.
8

ры_ ла. Гэй!

B.

34

C. 1
C. 2

Гэй! са мно_ ю ста_ не... Мм...

A.

T.
8

f

б. Ад_ гу_ кну_ ўся хло_ пец

B.

39

C. 1
C. 2

з да_ лё_ ка_ га кра_ ю. — Гэй! *tr* Вя_ нок

A.

Я вя_ нок да_ ста_ ну

T.
8

mf

з да_ лё_ ка_ га кра_ ю. — Гэй! Я вя_ нок да_ ста_ ну

B.

44

rall. *a tempo* *mf*

C. 1
C. 2

і з та_ бо_ ю ста_ ну, Ма_ ла_ да_ дзя_

A.

T.
8

і з та_ бо_ ю ста_ ну, дзя_ ўчы_ на... Гэй!

B.

48

C. 1
C. 2

ўчы_ на гра_ да_ нькі ка_ па_ ла.

A.

T.
8

гра_ да_ нькі ка_ па_ ла.

B.

51

rit.

C. 1
C. 2

Гэй! Гра_ да_ нькі ка_ па_ ла.

A.

T.
8

Гэй! Гра_ да_ нькі ка_ па_ ла.

B.

ТУМАН ЯРАМ

Не спяшаючы

tr Адна Дзве

Сапрана
Альты

Тэнары

Басы

1. Ту_ ман я_ рам, я_ рам да_ лі_ но_ ю, ту_ ман

Усе

я_ рам, я_ рам да_ ли_ но_ ю. 2. За ту_ ма_ нам,

ні_ чо_ га_ не ві_ дна, за ту_ ма_ нам ні_ чо_ га_ не

не ві_ дна, за ту_ ма_ нам ні_ чо_ га_ не

mf *tr*

12

ві_ дна. То_ лькі ві_ дна ду_ ба зе_ ля_ но_ га. 3. Пад тым

ві_ дна. То_ лькі ві_ дна ду_ ба зе_ ля_ но_ га.

16

C. A. ду_ бам кры_ ні_ ца ста_ я_ ла, ў той кры_ ні_ цы лзеў_ ка

T. ў той кры_ ні_ цы лзеў_ ка

B. ў той кры_ ні_ цы лзеў_ ка

20

C. A. во_ ду бра_ ла. Ой, вя_

T. во_ ду бра_ ла. за_ ла_ то вя_

B. во_ ду бра_ ла. *mf* за_ ла_ то вя_

4. Ды ўга_ ні_ ла за_ ла_ то вя_

24

C. A. _дзе_ рца, ой, ка_ за_ ко_ ва сэ_ рца. 5. А хто ж

T. _дзе_ рца, за_ сму_ ці_ ла ка_ за_ ко_ ва сэ_ рца.

B. _дзе_ рца, за_ сму_ ці_ ла ка_ за_ ко_ ва сэ_ рца.

28

С. А. то_ е_ вя_ дзе_ рца да_ ста_ не, той са мно_ ю на ру_

Т. *mf* Хто да_ ста_ не... Гэй!

Б. 28

32

С. А. чні_ ку ста_ не. б. А да_ зваў_ ка_ зак ма_ ла_

Т. ста_ не!

Б. 32

36

С. А. дзе_ нькі, а да_ зваў_ ся ка_ зак ма_ ла_ дзе_ нькі.

Т. А да_ зваў_ ся ка_ зак ма_ ла_ дзе_ нькі.

Б. 36

7. - А я

40

С. А. Б.

вя_ дзе_ рца да_ ста_ ну, ды з та_ бо_ ю на ру_

да_ ста_ ну, ды з та_ бо_ ю на ру_

ста_ ну, з та_ бо_ ю на ру_

то_ е_ вя_ дзе_ рца да_ ста_ ну, ды з та_ бо_ ю на ру_

44

С. А. Б.

чні_ ку ста_ ну.

чні_ ку ста_ ну, ста_ ну.

чні_ ку ста_ ну, ста_ ну!

чні_ ку ста_ ну. Ту_ ман я_ рам,

p

48

С. А. Б.

я_ рам, ту_ ман я_ рам...

я_ рам да_ лі_ но_ ю, ту_ ман я_ рам...

я_ рам, я_ рам...

я_ рам да_ лі_ но_ ю, ту_ ман я_ рам...

РАНА СОНЦА ЎСХОДЗІЦЬ

Не спяшаючыся

Сапрана 1
Сапрана 2

Альты

Тэнары
Басы

tr

1. Ра_ на со_ нца ўсхо_ дзіць, ве_ ча_ рам за_ хо_ дзіць. Ка_
2. Не ха_ дзі, ка_ за_ че, не_ ха_ дзі да мя_ не. Ты ба_

5

С. 1
С. 2

зак да дзя ўчы_ ны, ка_ зак да дзя ўчы_ ны што вя_ чо_ ра
гат, а я бе_ дна, ты ба_ гат, ах, я бе_ дна- ты не во_ зьмеш

А.

10

С. 1
С. 2

mf

хо_ дзіць. Ка_ зак да дзя ўчы_ ны, ка_ зак да дзя ўчы_ ны што вя_ чо_ ра
мя_ не. Ты ба_ гат, ах, я бе_ дна, ты ба_ гат, ах, я бе_ дна- ты не во_ зьмеш

А.

10

Т.
Б.

tr

*Ка_ зак, ка_ зак што вя_ чо_ ра

* У 2 куплеце не выконваецца.

16

C. 1
C. 2

хо_ дзіць.
мя_ не. Мм...

16

A.

16

T. B.

хо_ дзіць. 3. Хоць і не вазь_ му_ ся, а_ ле на_ ха_ джу_ ся. Бо

21

T. B.

з гор_ дай дзя_ ўчы_ най, бо з гор_ дай дзя_ ўчы_ ай хоць на_ га_ ва_

26

C. 1
C. 2

бо з го_ рдай дзя_ ўчы_ най на_

26

A.

26

T. B.

ру_ ся, бо з гор_ дай дзя_ ўчы_ най, бо з гор_ дай дзя_ ўчы_ най хоць на_

31

C. 1
C. 2

га_ ва_ ру_ ся. *con moto* *p* Ой, на_ ра

31

A.

31

T. B.

га_ ва_ ру_ ся. Ой, во_ чы, во_ чы, пры_ вы_ кай_ це

га_ ва_ ру_ ся. Ой, во_ чы па_ ра

36 *mp* спа_ ці.

спа_ ці. Бо мой мі_ ле_ нькі, бо мой мі_ ле_ нькі хо_ ча за_ бы_

36 спа_ ці.

спа_ ці.

42 *f* _ва_ ці. Бо мі_ ле_ нькі, мі_ ле_ нькі хо_ ча за_ бы_

42 Бо твоя мі_ ле_ нькі, бо твоя мі_ ле_ нькі хо_ ча за_ бы_

48 *p* *rall.* _ва_ ці. Ра_ на со_ нця ўсхо_ дзіць, ве_ ча_ рам за_ хо_ дзіць...

Ра_ на ўсхо_ дзіць, ве_ ча_ рам за_ хо_ дзіць...

48 *p* _ва_ ці. Ра_ на со_ нця ўсхо_ дзіць,

У ЧЫСТОМ ПОЛІ, ПАД КАЛІНОЮ

З пачуццем

mp

Сапрана 1
Сапрана 2

Альты

Тэнары

Басы

1. Ё_чы_стом у по_лі, пад ка_лі_но_ю я_сень ра_сці_та_

mf

С. 1
С. 2

А.

Т.

Б.

е. Ста_іць дзе_ўчы_на пал ка_лі_на_ю, а ка_зак гу_ля_е. Ста_іць

Ста_іць

Ста_іць

11 *p*

C. 1
C. 2

дзе_ ўчы_ на пад ка_ лі_ на_ ю, а ка_ зак гу_ ля_ е.

A.

пад ка_ лі_ най,

T.

іць пад ка_ лі_ най, ка_ зак гу_ ля_ е.

B.

дзе_ ўчы_ на пад ка_ лі_ но_ ю, а ка_ зак гу_ ля_ е.

15 *p*

C. 1
C. 2

2. Го_ мой го_ дзі, мой ка_ за_ чнь_ ка, та_ бе век гу_ ля_ ці. Ха_ дзі,
3. Ой, ты, ка_ за_ че, мой ка_ за_ чнь_ ка, што то за пры_ чы_ на? Ці ты

A.

T.

Ой!
Гэй!

B.

(М...)

21 *tr*

C. 1
C. 2

ся_ дзем мы з та_ бо_ ю, ма_ ю што ка_ // за_ ці. Ха_ дзі // за_ ці.
сам мя_ не не лю_ бш, ці тва_ я ра_ // дзі_ на? Ці ты // дзі_ на?

A.

1. *f*
2.

26 *mf*

Т. ма_ я дзя_ ўчы_ не_ нька, лю_ дзей не ба_ ю_

Б. 4. Лю_ бло_ ця_ бе,

31

Т. _ся. Ка_ лі пры_ йдзе во_ сень по_ зня_ я, та_ ды а_ жа_

Б. _ся. Ка_ лі пры_ йдзе во_ сень по_ зня_ я, та_ ды а_ жа_

35

С. 1 Ка_ лі пры_ йдзе во_ сень по_ зня_ я, та_ ды а_ жа_

С. 2 Ка_ лі пры_ йдзе во_ сень по_ зня_ я, та_ ды а_ жа_

А. Ка_ лі пры_ йдзе во_ сень по_ зня_ я, та_ ды а_ жа_

Т. но_ ся. Ка_ лі пры_ йдзе во_ сень по_ зня_ я, та_ ды а_ жа_

Б. но_ ся. Ка_ лі пры_ йдзе во_ сень по_ зня_ я, та_ ды а_ жа_

39 *mp* *p rall.*

С. 1 но_ ся. ў_ чы_ стым у по_ лі, пад ка_ лі_ но_ ю.

С. 2 но_ ся. ў_ чы_ стым у по_ лі, пад ка_ лі_ но_ ю.

А. но_ ся. ў_ чы_ стым у по_ лі, пад ка_ лі_ но_ ю.

Т. но_ ся. ў_ чы_ стым у по_ лі, пад ка_ лі_ но_ ю.

Б. но_ ся. ў_ чы_ стым у по_ лі, пад ка_ лі_ но_ ю.

КОНЬ ВАРАНЕНЬКІ

Рухліва

Сапрана
Альты

Тэнары
Басы

Адзін

Двое

1. Мой конь ва-ра-нень-кі, за-ла-то-ся-дзель-ца. Вя-
зі-мя-не-ко-нік да ўчы-ста-е по-ле. Там

зі-мя-не, ко-нік, вя-зі-мя-не, ко-нік, да ма-йго са-
ма-я дзя-ўчы-на, там ма-я дзя-ўчы-на пша-ні-ча-ньку

tr

Вя-зі-мя-не, ко-нік, вя-зі-мя-не, ко-нік,
Там ма-я дзя-ўчы-на, там ма-я дзя-ўчы-на

рдэ-нька. Вя-зі-ко-нік, да са-рдэ-нька.
по-ле. Там дзя-ўчы-на, там ма-я дзя-ўчы-на

1. да ма-йго са-рдэ-нька. пша-ні-ча-ньку по-ле. 3. Пша-
ні-ча-ньку по-ле, ку-коль вы-бі-ра-е. Ка-

2. Вя- // пша-ні-ча-ньку по-ле.

f

19 *mp*

C. A. *mp*

ню, ва_ра_но_му ка_ ню, ва_ра_но_му пад но_гі кі_ да_е. Ка_

T. B.

23 *vsf*

C. A. *vsf*

ню, ва_ра_но_му ка_ ню, эх, ва_ра_но_му пад но_гі кі_ да_е.

T. B. *f*

4. - Кі_

27 *mp*

T. B. *mp*

дай ты, дзя ўчы_ на, ку_ коць вы_бі_ ра_ ці, да

31 *mf*

C. A. *mf*

Да

T. B.

йдзі ж ты да_до_му, да йдзі ж ты да_до_му па_сцель бе_лу стла_ці.

35

C. A.

йдзі ж ты да_до_му, да йдзі ж ты да_до_му па_сцель бе_лу стла_ці. 5. Дзя_

T. B.

39 *mf*

С. А. *mf*

у_чы_ на-сі_ ро_ та, не сця_ лі шы_ ро_ ка, а

Т. Б.

А сця_

43

С. А.

сця_ лі ву_ зе_ нька, а сця_ лі ву_ зе_ нька да(й) ля_ жам блі_ зе_ нька! Сця_

Т. Б.

лі_ ву_ зе_ нька, сця_ лі_ ву_ зе_ нька, ля_ жам блі_ зе_ нька!

47

С. А.

лі_ ж ву_ зе_ нька, сця_ лі_ ж ты ву_ зе_ нька да(й) ля_ жам блі_ зе_ нька!

Т. Б.

rall. *sp* *mf* *a tempo*

ГІЛЯ, ГІЛЯ, ШЭРЫ ГУСІ

Палеская народная песня

Свабодна

tr Адна

Сапрана
Альты

Гі_ ля, гі_ ля шэ_ ры гу_ сі, гі_ ля, гі_ ля до во_

Тэнары
Басы

4

mf

С.
А.

ды. За_ сва_ та_ лы дзя_ ўчы_ но_ ньку — пла_ чэ ко_ зак ма_ ла_

8

С.
А.

ды. За_ сва_ та_ лы дзя_ ўчы_ но_ ньку — пла_ чэ ко_ зак ма_ ла_

8

Т.
Б.

дзя_ ўчы_ ну

12

tr

С.
А.

ды. Не плач. не плач, ко_ за_ чэ_ нько, не плач, не плач, не жу_ рысь. Як я

12

Т.
Б.

не плач, не жу_ рысь.

17

С.
А.

ся_ ду на па_ са_ ду — прый_ дзі, сэ_ рца, по_ ды_ вісь. Як я

21

С.
А.

вісь

Ой, по_ ды_ ві_ ся

21

Т.
Б.

Ой, не па_ йду, дзя_ ўчы_ но_ нько, на твой па_ сад дзі_ ві_ цісь. Лепш па_

26 M... *mf*

С. А. Не

Т. Б.

йду я ў край да_ лё_ ка, ў сі_ не мо_ ра та_ пі_ цісь. Лепш па_

30 *mp*

С. А. йдзі да_ лё_ ка ў сі_ не мо_ ра та_ пі_ цісь. Не та_

Т. Б.

йду я ў край да_ лё_ ка, ў сі_ не мо_ ра та_ пі_ цісь.

34

С. А. пі_ ся, ко_ за_ чэ_ нько, не та_ пі_ ся, ма_ ла_

37 *mf*

С. А. ды... Ка_ жуць лю_ дзі, са_ ма зна_ ю, што мя_ не ты не лю_

41

С. А. біў. Ка_ жуць лю_ дзі, са_ ма зна_ ю, што мя_ не ты не лю_

Т. Б.

сам зна_ ю, што не лю_

45 *mp* *rit. e dim.* Гі_ ля, гі_ ля, шэ_ ры

С. А. біў. Гі_ ля, гі_ ля шэ_ ры гу_ сі.

Т. Б.

біў. гі_ ля, гі_ ля, гу_ сі.

ЕХАЎ КАЗАК НА ДАЛІНУ

Свабодна

Сапрана
Альты

Тэнары
Басы

Ой, як па_е_ хаў ка_ зак на да_лі_ ну,

на сва_ ім бы_ стрым ва_ ра_ ным ка_ ні.

tr
Ой, ён па_е_ хаў, ра_ дзі_ ну па_ кі_ нуў,

Ой, па_е_ хаў

Ў дом не вя_ рну_ ўся, ў свой ро_ дны край.

не вя_ рну_ ўся край.

Ох, я_ го жо_ нка, ка_ за_ чка ма_ ла_ да_ я

(Мм...) Гэй.

Detailed description: This is a musical score for a song in Belarusian. It is written for Soprano, Alto, Tenor, and Bass. The title is 'Ехаў казак на даліну' (The Cossack Went to the Valley). The tempo is 'Свабодна' (Ad libitum). The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The score consists of five systems of music. Each system has a vocal line (Soprano/Alto or Tenor/Bass) and a piano accompaniment line (Tenor/Bass). The lyrics are written below the notes. There are some performance markings like 'tr' (trill) and '(Мм...)' (Mm...). A large watermark 'РЕПОЗИТОРИУМ БГУКИ' is overlaid on the score.

21 з ра_ нку да ве_ ча_ ра на за_ хад гля_ дзіць.
 з ра_ нку на за_ хад гля_ дзіць.

25 *tr* Ой, па_ гля_ да_ е, на за_ хад да_ лё_ ка,
 Па_ гля_ да_ е, ой, да_ лё_ ка,

29 ка_ за_ ка ча_ ка_ е, ці ско_ ра пры_ ля_ ціць?
 ой, ча_ ка_ е, ці ско_ ра пры_ ля_ ціць?

33 Ра_ птам у_ зня_ ўся па да_ лі_ не,
 Ра_ птам, у_ зня_ ўся ве_ цер па да_ лі_ не,

37 ён пры_ нёс ве_ стку:
 ён пры_ нёс ве_ стку з да_ лё_ кай ста_ ра_ ны:

41

C. A. — Ма ло дка, ма ло дка, не плач, не жу ры ся,

T. B. — Ой, ма ло дка, не жу ры ся,

45

C. A. да(й) ка за ка з па хо ду су стра кай.

T. B. да(й) сва йго ка за ка з па хо ду су стра кай.

49

C. A. *p* Ма ло дка, ма ло дка, не плач, не жу ры ся, *cresc.*

T. B. Ой, ма ло дка, не жу ры ся,

53

C. A. да(й) ка за ка з па хо ду су стра

T. B. да(й) сва йго ка за ка з па хо ду су стра

57

C. A. Ско ра су стра кай!

T. B. кай! Су кай! стра кай!

57

T. B. кай! Ско ра су стра кай!

ОЙ, У ПОЛІ, У ШЫРОКІМ

Сумна
mf

Сапрана 1
Сапрана 2

Альты

Тэнары
Басы

Ой, у по_лі, у шы_ро_кім хо_дзя_ці ве_тры, ой, гу_да(й)

ля_юць. Хо_дзя_ці ве_тры, да(й) гу_ля_юць, гу_ля_юць, ой, да бя_

ой, да(й) хо_дзяць ве_тры, ой, бя_

ду, бя_ду на_клі_ка_юць. на_клі_

ду, бя_ду на_клі_

mf

Ой, бя_ду, ду...

10

C. 1
C. 2

А бя_

ка юць, жоў_ та жы_ цей_ ка ды(й) ла_ ма_ юць. А бя_

10

A.

ка юць, жоў_ та жы_ цей_ ка ды(й) ла_ ма_ юць. Ой,

10

T.
B.

жы_ цей_ ка ла_ ма_ юць. Ой,

13

C. 1
C. 2

да, бя_ да пры_ йдзе *tr piu mosso*

бя_ да пры_ йдзе не а_ дна. За_ ста_ нец_ ца дзе_ ва_ нька а_

13

A.

бя_ да пры_ йдзе не а_ дна.

13

T.
B.

16

C. 1
C. 2

Tempo I *rall. tr* жа_ на, ста_ ла

дна. Бы_ ла дзеў_ чы_ на лю_ ба_ я жа_ на, ой, лю_ ба, ста_ ла

16

A.

19 *mp* *mf*

C. 1
C. 2

дзе_чы_на — ма_ла_да_ўда_ва. лі_ха

A.

T.
B.

Ой, жа ты, бя_да.

22 *con moto*

C. 1
C. 2

го_ра_нька, за ле_сам, ў по_лі ста_лась бі_тва_нька. Ой,

A.

T.
B.

го_ра_нька, за ле_сам, ў по_лі ста_лась бі_тва_нька. Жоў_та

за ле_сам, ў по_лі ста_лась бі_тва_нька.

25

C. 1
C. 2

жы_та_чы_рво_на ста_ла. Гэй! Гэй!

A.

T.
B.

жы_цей_ка_чы_рво_на ста_ла. Чы_рво_на ста_ла жоў_та

Чы_рво_на

Гэй, Чы_рво_на ста_ла жоў_та

28 жы_ це_ йка *tr*

С. 1 Ой, у по_ лі, у шы_ ро_ кім хо_ дзя_ ці

С. 2

А. жы_ цей_ ка. Ой, у по_ лі,

Т. Б. жы_ цей_ ка. Хо_ дзяць *tr*

31 Ой, да(й) гу_ ля_ юць.

С. 1 ве_ тры, ой, гу_ ля_ юць.

С. 2

А. ве_ тры, ой, гу_ ля_ юць. Ма_ ла_

Т. Б. Ой, гу_ ля_ юць.

33 *molto rall.*

С. 1 сы_ на ка_ лы_ ха_ е.

С. 2

А. да_ ўда_ ва сы_ на ка_ лы_ ха_ е. А... А...

Т. Б. А...

(Мм...)

ЦІХА, ЦІХА НА МОРЫ ПАГОДА

Павольна

Адна Усе *p*

Сапрана
Альты

Тэнары
Басы

1. I ці_ ха, ці_ ха (й) на мо_ ры па_

4 го_ да, да(й) я_ шчэ(й) ці_ ха на мо_ ры па_

8 го_ да. 2. I йшоў мі_ лы,

12 3 па_ хо ду, да і_ йшоў
йшоў мі_ лы з па_ хо ду, да і_ йшоў мі_ лы.

12 ...да і_ йшоў

16 *mf* Йшоў мі_ лы з па_ хо ду. 3. Су_ стрэў

16

20

C. A. *mf* па ро зе, да су стрэў

мі лу ў се нях на па ро зе, да, су стрэў мі лу

T. B. да су стрэў

25

C. A. ў се нях на па ро зе.

T. B. 4. Зда ро ва,

29

T. B. *f* мі ла, мі ла, чор на бры ва, зда

32

T. B. *mp* ро (о) ва, мі ла, мі ла, чор на бры

36

C. A. *p* I ці ха, ці ха, ці ха, ці ха

T. B. ва.

39

C. A. *p* ці ха па го *poco rall. e morendo* да.

на мо ры па го да.

T. B. *mp* па го да.

ЦЯЧЭ РЭЧАНЬКА, ЦЯЧЭ БЫСТРАЯ

Не спяшаючы

Адна Дзве

Сапрана 1
Сапрана 2

Альты

1. Ця_чэ рэ_ча_нька, ця_чэ бы_стра_я, ско_чу-пе_ра_ско_чу.

5
С. 1
С. 2
А. 9

Ад_дай жа мя_не, ма_я ма_ма_(чы)_ка, за_ка_го я_ско_чу.

9
С. 1
С. 2
А. 13

2. Як ад_да_ва_ла, то й пры_ка_зва_ла: -Ў_го_снях не бы_ва_ці!
3. Не па_йшла га_док, не па_йшла дру_гі... Трэ_ці не сця_рпе_ла:

17
С. 1
С. 2
А. 17

А_як прый_деш ты, ма_я да_чу_шка, то вы_жэ_ну з_ха_ты.
пе_ра_кі_ну_лась сі_зой зо_зу_лёй, ў_го_сці па_ля_це_ла.
Як прый_деш

21
С. 1
С. 2
А. 21

А_як прый_деш ты, ма_я да_чу_шка, то вы_жэ_ну з_ха_ты.
Пе_ра_кі_ну_лась сі_зой зо_зу_лёй, ў_го_сці па_ля_це_ла.

1. 2.

26 Ля_ це_ ла, ла_ ма_ ла

C. 1
C. 2

4. Ле_ сам ля_ це_ ла, гол_ ле ла_ ма_ ла шэ_ ры_ мі кры_ ла_ мі.

A.

30 По_ лем ля_ це_ ла, зя_ млю кра_ пі_ ла дро_ бны_ мі сля_ за_ мі. за_ мі.

C. 1
C. 2

A.

35 Пры_ ля_ це_ ла ў сад,

C. 1
C. 2

5. Пры_ ля_ це_ ла ў сад, ў сад зя_ лё_ не_ ныкі, се_ ла на ка_ лі_ не.

A.

39 Ста_ ла ку_ ва_ ці да(й) пры_ ска_ зы_ ва_ ці, як жы_ ці на чу_ жы_ не. Ста_ ла ку_ ва_ ці,

C. 1
C. 2

A.

як на чу_ жы_ не. ку_ ва_ ці,

44

C. 1
C. 2

да(й) пры_ ска_ зы_ ва_ ці, як жы_ ці на чу_ жы_ не. **Вельмі стрымана** Ця_ чэ рэ_ ча_ нька...

A.

ОЙ, ЛЯЦЕЛІ ГУСІ З ДАЛЁКАГА КРАЮ

Павольна

Адна Усе

Сапрана
Альты

mp

1. Ой, ля_ це_ лі гу_ сі з да_ лё_ ка_ га

Тэнары
Басы

4

mp

кра_ ю, за_ му_ ці_ лі во_ ду на сі_ нім *ду_

8

на_ і. За_ му_ ці_ лі во_ ду на сі_ нім ду_

8

12

mf

на_ і. 2. Ба_ дай ты_ я гу_ сі так ма_ рна пра_

12

16

mp

па_ лі, як мы лю_ бі_ лись, ця_ пер пе_ ра_

16

* Тут: дунай — вялікая вада: разліў, старыца, нават возера.

20

C. A. *p*

ста лі. Як мы любі лись, ця пер пе ра

T. B.

24

C. A.

ста лі. 3. Мы так любі лись, як ла стаў кі

T. B.

28

C. A.

кі
ў стрэ сі. Ця пер ра ста е мся з та бо ю на

T. B.

ра ста е мся на

32

C. A.

ве кі. Ця пер ра ста е мся з та бо ю на

T. B.

ве кі.

36 *mf*

С. А. ве кі. дро_ бны до_ ждык

Т. Б. 4. Цё_ мна хма_ ра пры_ йдзе, (Мм...)

40

С. А. бу_ дзе, з на_ ша_ га ка_ хан_ ня ні_ чо_ га не

Т. Б.

44 *mf*

С. А. бу_ дзе. з на_ ша_ га ка_ хан_ ня ні_ чо_ га не

Т. Б.

48 *molto rall. e dim.*

С. А. бу_ дзе. Ой, ля_ це_ лі гу_ сі.

Т. Б. (Мм...)

ОЙ, ТЫ ХМЕЛЮ, ХМЕЛЮ

Свабодна
Адна Дзве

Сапрана
Альты

Тэнары
Басы

mf

1. Ой, ты, хме_ лю, хме_ лю, хме_ лю зе_ ля_ не_ нькі.

5

С.
А.

Дзе ж ты, хме_ лю, зі_ му зі_ ма_ ваў, што(й) не ра_ зві_ ваў_ ся?

9

С.
А.

f *tr*

Дзе ж ты, хме_ лю, зі_ му зі_ ма_ ваў, што(й) не ра_ зві_ ваў_ ся?

9

Т.
Б.

зі_ ма_ ваў,

13

Т.
Б.

mf

2. Зі_ ма_ ваў я зі_ му, зі_ ма_ ваў дру_ гу_ ю,

17

Т.
Б.

зі_ ма_ ваў я ў лу_ зе, на ка_ лі_ не, да(й) не ра_ зві_ ваў_ ся.

21

С.
А.

tr

На_ ча_ ваў я ў лу_ зе, на ка_ лі_ не, да(й) не ра_ зві_ ваў_ ся.

21

Т.
Б.

на ка_ лі_ не

25

С.
А.

mf

3. Ой, ты, сы_ ну, сы_ ну, сы_ ну ма_ ла_ дзе_ нькі,

29

C. A. дзе ж ты, сы ну, но чку на ча ваў, што(й) не ра зу ваў ся?

T. B. на ча ваў, не ра зу ваў ся?

33

C. A. Дзе ж ты, сы ну, но чку на ча ваў, што(й) не ра зу ваў ся?

T. B. на ча ваў, не ра зу ваў ся?

37

C. A. *tr* на ча ваў, на ча ваў но чку, на ча ваў на ча ваў но чку,

T. B. *mf* на ча ваў на ча ваў но чку,

4. На ча ваў я но чку, на ча ваў дру гу ю, на ча ваў я

42

C. A. у дзяўчы ны... сва та ці бу ду. На ча ваў я

T. B. у то е дзяўчы ны, што сва та ці бу ду. На ча ваў я

46

C. A. у то е дзяўчы ны, што сва та ці бу ду. Ой! хме ло, хме *rit.* лю...

T. B. у дзяўчы ны, што сва та ці бу ду. Мм... хме лю...

ОЙ, ЛЯЦЕЛІ ГУСІ З БРОДУ

Не хутка, ритмічна

Сапрана 1
Сапрана 2

Альты

mf

1. Ой, ля_ це_ лі гу_ сі з бро_ ду, ска_ ла_ ці_ лі ўрэ_ чшы во_ ду.

С. 1
С. 2.

А.

5

Ой, ля_ це_ лі гу_ сі з бро_ ду, ска_ ла_ ці_ лі ўрэ_ чшы во_ ду.

Ой, ля_ це_ лі гу_ сі, ска_ ла_ ці_ лі во_ ду.

С. 1
С. 2.

А.

11

2. Па_ куль во_ да чы_ ста ста_ ла, я з Ра_ ма_ нам па_ ста_ я_ ла.

С. 1
С. 2.

А.

15

1.

Ой, стаў Ра_ ман жа_ рта_ ва_ ці, з вя_ дзёр во_ ду вы_ лі_ ва_ ці.

С. 1
С. 2.

А.

21

molto rall.

2.

tr

вы_ лі_ ва_ ці. 3. - Ой, ты, Ра_ ман, Ра_ ма_ ні_ ку, пу_ сці мя_ не да до_ мі_ ку.

Ой, Ра_ ма_ ні_ ку, пу_ сці да до_ мі_ ку.

З пачуццем

26

C. 1
C. 2.

Я не ро_ дну ма_ ці ма_ ю, бу_ дзе бі_ ці_ до_ бра зна_ ю.
Не так бі_ ці, як ка_ ра_ ці я_ шчэ шэ_ льмай на_ зы_ ва_ ці:

A.

росо а росо accel. e cresc.

30

C. 1
C. 2.

- Дзе ж ты, шэ_ льма, ва_ ла_ чы_ лась, што вя_ чэ_ ра ўжо зва_ ры_ лась.

A.

Темпо I

34

C. 1
C. 2.

Дзе ж ты, шэ_ льма, ва_ ла_ чы_ лась, што вя_ чэ_ ра ўжо зва_ ры_ лась?

A.

40

C. 1
C. 2.

4. - Ця_ бе, ма_ ма, пры_ зна_ ю_ ся, што з Ра_ ма_ нам ка_ ха_ ю_ ся.
5. Ён вы_ со_ кі, а я ніз_ ка, бу_ дзе ў нас ра_ дзі_ на бліз_ ка.

A.

44

C. 1
C. 2.

Ра_ ман чо_ рны_ я бя_ ля_ ва, бу_ дзе па_ ра ку_ ча_ ра_ ва.

A.

riten. a tempo

50

C. 1
C. 2.

Ра_ ман чо_ рны_ я бя_ ля_ ва, бу_ дзе па_ ра ку_ ча_ ра_ ва.

A.

ЧАБАРОК

Не спяшаючыся

rit. a tempo

Сапрана 1
Сапрана 2

Альты

Ча_ба_рок, ча_ба_рок, ды ка_ля да_ро_жкі. Ха_ро_ша_нькі

С. 1
С. 2

А.

6

мой мі_ле_нькі, ды кры_вы_я но_жкі. Ох! Ох!

f

С. 1
С. 2

А.

11

Ды кры_вы_я но_жкі. Ох! Ох! Ды кры_вы_я но_жкі.

rit. a tempo

С. 1
С. 2

А.

17

Ой! Ой! ой, я_кі ж ты не_ха_ро_шы:

mf

А мой жа ж ты даў_га_но_сы,

С. 1
С. 2

А.

21

каб ты быў та_кі, як я, дык да_ўно бы_ла б тва_я.

rit.

Темпо I

25

C. 1

C. 2

Ох! Ох! Дык да ўно бы ла б тва я Ох! Ох!

Ды пад ма е мы слі.

A.

tr

Сола

31

C. 1

C. 2

Дык да ўно бы ла б тва я Ка ля са ду я ха лзі ла ды шчы па ла

Ды пад ма е

A.

36

C. 1

C. 2

ві шні. Дай жа. Бо жа. ка ва ле ра ды пад ма е мы слі. мы слі.

A.

42

C. 1

C. 2

Каб і лю лкі не ку рыў, га рэ лкі не ню хаў, чу жых жо нак

Каб не ку рыў

A.

sp *cresc.* *tr*

47

C. 1

C. 2

не лю біў, ад ну мя не слу хаў... Ох! Ох!

A.

mf *molto rall.* *a tempo*

52

C. 1

C. 2

А дну мя не слу хаў... Ох! Ох! Дзе ж зна йці та ко га?

A.

rit. *a tempo*

ЕДУЦЬ СВАТЫ Ў СЯЛО

Рухліва *mf*

Сапрана
Альты

Тэнары
Басы

1. Е_ дучь сва_ ты ў ся_ ло, дво_ рык мой пра_

Е_ дучь, е_ дучь, е_ дучь, е_ дучь... двор пра_

6

С. А.

Т. Б.

е_ дучь. Бе_ дна дзя_ ўчы_ на я_ ка_ мне не за_ е_ дучь.

е_ дучь.

9

С. А.

Т. Б.

mp *mf*

То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля,

15

С. А.

Т. Б.

То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля., то і хо_ ля, хо_ ля, ля. 2. Не_ ту

хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, ля.

21

С. А.

ха_ ткі сва_ ёй, а мне го_ ра ма_ ла. Не ад_ дай мя_ не, ма_ ці, за ка_ го па_

ха_ ткі го_ ра ма_ ла. Не ад_ дай, ма_ ці, як па_

24 *па ла.* 2. *mf*

С. *па ла.* *тр* *ля.* 3. Хло_ пец мі_ лай га_ ва_ рыў: - Ё_ век бы не жа_

А. *па ла.* *тр* *ля.* 3. Хло_ пец мі_ лай га_ ва_ рыў: - Ё_ век бы не жа_

Т. *па ла.* *тр* *ля.* 3. Хло_ пец мі_ лай га_ ва_ рыў: - Ё_ век бы не жа_

Б. *па ла.* *тр* *ля.* 3. Хло_ пец мі_ лай га_ ва_ рыў: - Ё_ век бы не жа_

27 *rall.*

С. *ні_ ўся_ ка_ лі_ ў_ во_ чкі_ тва_ і_ я_ б_ не_ ўлю_ бі_ ўся_.*

А. *ні_ ўся_ ка_ лі_ ў_ во_ чкі_ тва_ і_ я_ б_ не_ ўлю_ бі_ ўся_.*

Т. *ні_ ўся_ ка_ лі_ ў_ во_ чкі_ тва_ і_ я_ б_ не_ ўлю_ бі_ ўся_.*

Б. *ні_ ўся_ ка_ лі_ ў_ во_ чкі_ тва_ і_ я_ б_ не_ ўлю_ бі_ ўся_.*

30 *a tempo* *тр*

С. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, то і хо_ ля, хо_ ля, ля. ля.

А. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, то і хо_ ля, хо_ ля, ля. ля.

Т. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, то і хо_ ля, хо_ ля, ля. ля.

Б. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, то і хо_ ля, хо_ ля, ля. ля.

36 *f* *тр*

С. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, то і хо_ ля, хо_ ля, ля. 4. Друг на

А. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, то і хо_ ля, хо_ ля, ля. 4. Друг на

Т. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, то і хо_ ля, хо_ ля, ля. 4. Друг на

Б. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, то і хо_ ля, хо_ ля, ля. 4. Друг на

42

С. не на_ гля_ ді_ мся.

А. дру_ га_ гля_ дзім і не на_ гля_ ді_ мся. Што за

Т. Ой! не на_ гля_ ді_ мся. Што за

Б. Ой! не на_ гля_ ді_ мся. Што за

44

С. А. хто ў лю_ бі_ ўся То і хо_ ля,
 спра_ ва дру_ гім — хто ў ка_ го ўлю_ біў_ ся. хо_ ля, ля,
 Ой! то і хо_ ля,

Т. Б. хто ў лю_ бі_ ўся хо_ ля,

47

С. А. хо_ ля, хо_ ля. ля. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля.
 хо_ ля, хо_ ля. ля. Хо_ ля, хо_ ля.

Т. Б. хо_ ля, хо_ ля. ля. Хо_ ля, хо_ ля.

53

С. А. То і хо_ ля, хо_ ля, ля_ ля. 5. Жы_ та дрэн_ на, ка_ лі ў ім ку_ коль ра_
 Хо_ ля, ля. ля. 5. Жы_ та дрэн_ на, ка_ лі ку_ коль ра_

Т. Б. Хо_ ля, ля. ля. 5. Жы_ та дрэн_ на, ка_ лі ку_ коль ра_

57

С. А. _зві_ ўся, а дзя_ во_ ча кра_ са плё_ так не ба_ іц_ ца.
 зві ўся, не ба_ іц_ ца.

Т. Б. _зві_ ўся, не ба_ іц_ ца.

60

С. А. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, то і хо_ ля, хо_ ля, ля_ ля.
 Хо_ ля

Т. Б. То і хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, хо_ ля, ля

ОЙ, ХОДИМО, ЖОНКО

Жаргоўна

Сапрана 1
Сапрана 2

Альты

Тэнары

8

1. Ой, хо_ дім, хо_ ді_ мо, ой, хо_ ді_ мо, жо_ нко.
2.
3.
4.

5

Т.

8

Ой, хо_ ді_ мо, жо_ нко, в по_ лэ жы_ то жа_ тэ.
(2) та(й) бу_ льбу ко_ па_ тэ.
(3) та(й) грэ_ чку вя_ за_ тэ.
(4) до_ ку_ ма гу_ ля_ тэ.

9

С. 1
С. 2

(1) А я пі_ йду, но жа_ тэ нэ бу_ ду—
(2) А я пі_ йду, но ко_ пать нэ бу_ ду—
(3) А я пі_ йду, но вя_ зать нэ бу_ ду—
(4) А я пі_ йду і гу_ ля_ тэ бу_ ду

9

А.

11

С. 1
С. 2

бо_ лыть в мэ_ нэ го_ ло_ ва, а я нэ здо_ ро_ ва_ я.
сам бу_ дэш ко_ па_ тэ, а я по_ гля_ да_ тэ.
бо_ вы_ лы_ ка грэ_ чка, а я нэ вэ_ лы_ чка.
в ном пла_ шці, в чэ_ рэ_ ві_ чках, шчэй спі_ ва_ тэ бу_ ду.

11

А.

13

C. 1
C. 2

А я пі йду, но жа_ тэ нэ бу_ ду -
 А я пі йду, но ко_ пать нэ бу_ ду -
 А я пі йду, но вя_ зать нэ бу_ ду -
 13 Ой, да Бо_ жа, до ста літ до_ жы_ тэ,

A.

15

C. 1
C. 2

бо_ лить в мэ нэ го_ ло_ ва, а я нэ здо_ ро_ ва_ я.
 сам бу_ дэш ко_ па_ тэ, а я по_ гля_ да_ тэ.
 бо_ вэ_ лы_ ка грэ_ чка, а я нэ_ вэ_ лы_ чка.
 15 чэ_ рэз дэнь, чэ_ рэз два

A.

1. 2. 3

17

C. 1
C. 2

до ку_ ма хо_ ды_ тэ. Ой, да Бо_ жа, до ста літ до_ жы_ тэ,
 17

A.

4.

20

C. 1
C. 2

чэ_ рэз дэнь, чэ_ рэз два до ку_ ма хо_ ды_ тэ. до ку_ ма хо_ ды_ тэ.
 20

A.

rit. (у 2 раз)

1. 2.

БІЛА ЖОНКА МУЖЫКА

Жаргоўна

Сапрана
Альты

Тэнары
Басы

Адна *mf* Дзве

1. Бі_ ла жо_ нка му_ жы_ ка, вы_ гна_ ла вон з ха_ ты.

5
С. А.
За_ га_ да_ ла му_ жы_ ку сце_ жа_ чку та_ пта_ ці...

9
С. А.
p сце_ жа_ чку, *mp* сце_ жа_ чку, *mf* сце_ жа_ чку та_ пта_ ці.

Т. Б.
Ой!
жа_ чку... Ой! та_ пта_ ці.

13
С. А.
f сце_ жа_ чку, сце_ жа_ чку, *mf* сце_ жа_ чку та_ пта_ ці.

Т. Б.
Ой!
жа_ чку... Ой! та_ пта_ ці.

17
С. А.
2. Ся_ дзіць жо_ нка
2. Ся_ дзіць на па_ ро_ зе, ру_ кі ў бо_ кі ўзя_ ўшы,

Т. Б.

21 *mf* ша па_чку і зня_ўшы.

С. А. ста_іць му_жык пе_рад ё_ю, ой, зня_ўшы.

Т. Б. ша па_чку, і зня_ўшы.

25 *mp* *mf* *cresc.*

С. А. Ша па_чку, ша па_чку, ша па_чку і зня_ўшы.

29 *f* *mf*

С. А. Ша па_чку, ша па_чку, ша па_чку і зня_ўшы.
Ой!

Т. Б. Ша па_чку, ой, і зня_ўшы.

33

Т. Б. 3. Дзя_куй та_бе, ма_я мі_ла, што ты мя_не бі_ла.

37

Т. Б. Ку_плю па_бе га_рнец мё_ду, по_ўну бо_чку пі_ва.

41 *p* *mp* *mf*

С. А. Га_рнец мё_ду, га_рнец мё_ду, по_ўну бо_чку пі_ва.

Т. Б.

45 *cresc.*

С. А. По_ ўну бо_ чку, по_ ўну бо_ чку, по_ ўну бо_ чку пі_ ва!

Т. Б. по_ ўну, по_ ўну бо_ чку, бо_ чку пі_ ва!

49 *mp* *rit.*

С. А. 4. А ад пі_ ва ба_ ліць спі_ на, а ад ме_ ду га ла ва. У...

53 *a tempo* *cresc.*

С. А. Ку_ пі ж ты мне га_ рэ ла_ чкі, каб вя_ сё ла_ ю бы_ ла.

57 *mf*

С. А. Каб вя_ сё лай, каб вя_ сё лай, каб вя_ сё ла_ ю бы_ ла.

61 *f*

С. А. Ку_ пі ж ёй ты га_ рэ ла_ чкі, каб вя_ сё ла_ ю бы_ ла!

Т. Б. Ку_ пі га_ рэ ла_ чкі, ой, бы_ ла!

65 *f* *mp*

С. А. 5. Бі_ ла жо_ нка му_ жы_ ка, ой! Бі_ ла му_ жы_ ка.

Т. Б. Ой! Ой! Бі_ ла жо_ нка му_ жы_ ка,

69

С. А. За га да ла му жы ку сце жа чку та пта ці.

Т. Б. Ой, та пта ці.

73

С. А. *f* сце жа чку, сце жа чку, сце жа чку та пта ці.

Т. Б. Гэй! сце жа чку... Гэй! та пта ці.

mp

77

С. А. *mp* сце жа чку, сце жа чку, сце жа чку та пта ці.

Т. Б. Гэй! сце жа чку Гэй! та пта ці.

Ой! *rit.* *a tempo*

АЖАНІЎСЯ СТАРЫ ДЗЕД

Свабодна, жартоўна

Сапрана 1
Сапрана 2

Альты

tr

ўзяў ён дзе_ўку ў два_ццаць лет...

1. А_жа_ні_ўся ста_ры дзед,

5

C. 1
C. 2

А.

Ой, да_на, ой, да_на.

9

tr **rosso accel. e cresc.**

C. 1
C. 2

А.

А_жа_ні_ўся ста_ры дзед, ўзяў ён дзе_ўку ў два_ццаць лет...

А_жа_ні_ўся дзед, а_жа_ні_ўся дзед...

13

mf

C. 1
C. 2

А.

Ой, да_на, ой да_на.

1. //на.

2. //на.

17

Tempo I

C. 1
C. 2

А.

2. Ста_лі кла_сці_ся ўжо спа_ці, а ста_ро_га не ві_да_ці.

21

C. 1
C. 2

Ой, да_ на, ой да_ на, ой!

A.

25 **accel. e cresc.**

C. 1
C. 2

Ста_ лі кла_ сці_ ся ўжо спа_ ці, а ста_ ро_ га не ві_ да_ ці.

A.

дзе_ да не ві_ даць...

29

C. 1
C. 2

Ой, да_ на, ой да_ на.

A.

1. // на.

2.

33

C. 1
C. 2

Па_ гля_ да_ е... *p*

3. Па_ гля_ да_ е ён з-за пе_ чы: Ой! Ой!

A.

Сола *mf*

-Я па_ грэ_ ю са_ бе пле_ чы...

37

C. 1
C. 2

Ой, да_ на, ой, да_ на. Ой!

A.

41

C. 1
C. 2

Па_ гля_ да_ е ён з-за пе_ чы: -Я па_ грэ_ ю са_ бе пле_ чы... Ой, да_ на,

A.

па_ грэ_ ю пле_ чы...

46

C. 1
C. 2

ой, да_ на. // на. 1. - Па_ грэй, па_ грэй спі_ ну,
4. - Па_ грэй пле_ чы, па_ грэй...

A.

51

C. 1
C. 2

а я вы_ йду на хві_ лі_ ну!
я вы_ йду на хві_ лі_ ну! Ой, да_ на, ой да_ на. Ой!

A.

57

C. 1
C. 2

а я вы_ йду на хві_ лі_ ну...
-Па_ грэй пле_ чы, па_ грэй спі_ ну, вы_ йду, вы_ йду.

A.

Па_ грэй спі_ ну,

61

C. 1
C. 2

Ой, вы_ йду, вы_ йду. 1. // йду 2. 5. То_ лькі дзве_ ры

A.

66 *sub. p*

C. 1
C. 2

а дчы ні ла, - там ча ка е хла пец мі лы. Ой, да на, ой да на. Ой!

A.

73 дзед на пе чы спаў да ра нку...

C. 1
C. 2

Ца ла ва лі ся на га нку, дзед спаў да ра нку...

A.

Ца ла ва лі ся

77

C. 1
C. 2

Ой, да на, ой да на. // на. Ой, да на...

A.

82 дзед на пе чы спаў да ра нку...

C. 1
C. 2

Ца ла ва лі ся на га нку, дзед спаў да ра нку... Ой, да на,

A.

Ца ла ва лі ся

87

C. 1
C. 2

ой да на. // на. А жа ні ўся дзед.

A.

А жа ні ўся ста ры дзед.

А жа ні ўся дзед.

КАМЕНТАРЫІ

1. Ходзіць пава па вуліцы. З «Анталогіі беларускай народнай песні» [7] № 19 (валачобная).
2. Ляцеў сокал. З «Анталогіі беларускай народнай песні» [7] № 18 (валачобная).
3. Пойдзем, пойдзем лугам. З «Анталогіі беларускай народнай песні» [8] № 396 (вясення).
4. Пасею я руту. З «Анталогіі беларускай народнай песні» [7] № 26 (вясення).
5. Малада дзяўчына граданькі капала. Запіс М. Дзмітрука ў 2001 г. ад Анастасіі Дзміtruk (65 г.) з в. Радастава Драгічынскага р-на Брэсцкай вобл. (вясення). *Мк-32 с. 2, № 1.
6. Туман ярам. Запіс П. Радаліцкага ў 1956 г. ад Лідзіі Бушма з в. Дзяляцічы Навагрудскага р-на Гродзенскай вобл. (вясення).
7. Рана сонца ўсходзіць. Запіс У. Радаліцкага ў 1987 г. ад фальклорнага гурта в. Багудзенкі Навагрудскага р-на Гродзенскай вобл. (казацкая, сацыяльна-бытавая). Мк-12 с. 1, № 11.
8. У чыстым полі, пад каліною. Запіс В. Барысевіча ў 1996 г. ад Марыны Яраховіч (54 г.) і Евы Барысевіч (56 г.) з в. Дрэпск Лунінецкага р-на Брэсцкай вобл. (казацкая). Мк-27 с. 1, № 13.
9. Конь вараненькі. Запіс Г. Куцко ў 2001 г. ад Лідзіі Дымак (63 г.) і Алены Шыло (41 г.) з в. Стайкі Івацэвіцкага р-на Брэсцкай вобл. (казацкая). Мк-25, с. 1, № 11.
10. Гіля, гіля, шэры гусі. Запіс У. Радаліцкага ў 2001 г. ад Анжэлы Рабчук (20 г.) з пас. Красная слабада Салігорскага р-на Мінскай вобл. (казацкая, сацыяльна-бытавая). Мк-22, с. 1, № 11.
11. Ехаў казак на даліну. Запіс В. Калюціча ў 2002 г. ад фальклорнага гурта в. Ракітна Лунінецкага р-на Брэсцкай вобл. (казацкая). Мк-32, с. 1, № 19.
12. Ой, у полі, у шырокім. Запіс У. Радаліцкага ад Наталлі Шчаўканогавай (29 г.) з в. Мінойты Лідскага р-на Гродзенскай вобл. (казацкая, баладная). Мк-38, с. 2, № 7.
13. Ціха, ціха на моры пагода. Запіс А. Дзічкоўскай у 2002 г. ад Ганны Жон (63 г.), Дзямідчык Ганны (73 г.) і Ніны (65 г.) з в. Вуглы Капыльскага р-на Мінскай вобл. (казацкая). Мк-38, с. 1, № 10.

14. Цячэ рэчанька, цячэ быстрая. Запіс У. Радаліцкага ў 1987 г. ад фальклорнага гурта в. Асташын Навагрудскага р-на Гродзенскай вобл. (сямейна-бытавая). Мк-14, с. 1, № 6.
15. Ой, ляцелі гусі з далёкага краю. Запіс У. Радаліцкага ад Зузанны Кервель (52 г.) і фальклорнага гурта в. Арцішы Шчучынскага р-на Гродзенскай вобл. (любоўная). Мк-15, с. 1, № 1.
16. Ой ты, хмелю, хмелю. Запіс У. Радаліцкага ў 1983 г. ад фальклорнага гурта в. Падароск Ваўкавыскага р-на Гродзенскай вобл. (любоўная). Мк-1, с. 2, № 9.
17. Ой, ляцелі гусі з броду. Запіс У. Радаліцкага ў 1983 г. ад Леакадзіі Янушка (19 г.) з в. Ласіцк Пінскага р-на Брэсцкай вобл. (любоўная). Матыў падобны да мелодыі беларускай народнай песні «Дуб да дуба пахіліўся» з «Анталогіі беларускай народнай песні» [7] № 163.
18. Чабарок. З «Анталогіі беларускай народнай песні» [7] № 302 (любоўная).
19. Едуць сваты ў сяло. Запіс У. Радаліцкага ў 1974 г. ад Лідзіі Бушма з в. Дзяляцічы Навагрудскага р-на Гродзенскай вобл. (вясельная).
20. Ой, ходымо, жонко. Запіс У. Радаліцкага ў 1994 г. ад Тамары Сінкавец (32 г.) з в. Астромічы Кобрынскага р-на Брэсцкай вобл. (сямейна-бытавая). Мк-22, с. 2, № 5.
21. Біла жонка мужыка. Запіс У. Радаліцкага ў 1974 г. ад Лідзіі Бушма з в. Дзяляцічы Навагрудскага р-на Гродзенскай вобл. (сямейна-бытавая).
22. Ажаніўся стары дзед. Запіс У. Радаліцкага ў 1992 г. ад фальклорнага гурта в. Дашы гміны Клешчэле Беластоцкага ваяводства (РП) (жартоўная). Мк-21, с. 1, № 1.

Спіс рэкамендаванай літаратуры

- Гілевiч, Н. С.* Лірычныя песні / Н. С. Гілевiч. — Мiнск, 1976.
- Кабашнікаў, К. П.* Балады / К. П. Кабашнікаў // Беларуская вусна-паэтычная творчасць. — Мiнск : Вышэйшая школа, 1988.
- Ліс, А. С.* Каляндарна-абрадавая паэзія / А. С. Ліс // Беларуская вусна-паэтычная творчасць. — Мiнск : Вышэйшая школа, 1988.
- Мажэйка, З. Я.* Песенная культура Беларускага Палесся / З. Я. Ма-жэйка. — Мiнск, 1971.
- Мухарiнская, Л. С.* Беларуская народная песня : монаграфія / Л. С. Мухарiнская. — Мiнск, 1977.
- Петровская, Г. А.* Беларускія сацыяльна-бытовыя песні / Г. А. Пет-ровская. — Мiнск : Наўка і тэхніка, 1982.
- Цiтовiч, Г. I.* Анталогія беларускай народнай песні / Г. У. Цiтовiч. — Мiнск : Беларусь, 1968.
- Цiшчанка, У. К.* Пазаабрадавая паэзія / У. К. Цiшчанка // Беларуская вусна-паэтычная творчасць. — Мiнск : Вышэйшая школа, 1988.
- Шыфрын, М. Т.* Беларуская народная песня / М. Т. Шыфрын. — Мiнск, 1956.

Змест

Ад аўтара	3
Ходзіць пава па вуліцы (валачобная дзяўчыне)	9
Ляцеў сокал	11
Пойдзем, пойдзем лугам	14
Пасею я руту	17
Малада дзяўчына граданькі капала	20
Туман ярам	24
Рана сонца ўсходзіць	28
У чыстым полі, пад каліною	31
Конь вараненькі	34
Гіля, Гіля, шэры гусі (палеская народная песня)	37
Ехаў казак на даліну	39
Ой, у полі, у шырокім	42

Ціха, ціха на моры пагода	46
Цячэ рэчанька, цячэ быстрая	48
Ой, ляцелі гусі з далёкага краю	50
Ой, ты хмелю, хмелю	53
Ой, ляцелі гусі з броду	55
Чабарок	57
Едуць сваты ў сяло	59
Ой, ходімо, жонко	63
Біла жонка мужыка	65
Ажаніўся стары дзед	69
Каментарыі	73
Спіс рэкамендаванай літаратуры	75

Нотнае выданне

Радаліцкі Уладзімір Панцеляймонавіч

ЛЯЦЕЎ СОКАЛ

*Беларускія народныя песні
ў апрацоўцы для хору без суправаджэння*

Адказы за выпуск С. М. Рыбарава

Рэдактары С. М. Рыбарава, Т. С. Васільева

Карэктар В. К. Жолтак

Графіка М. С. Рыбаравай

Камп'ютарны дызайн і вёрстка Ю. В. Шабан

Нотаграфіка Т. С. Васільевай

Падпісана да друку 25.10.2013. Фармат 60x84^{1/8}. Папера афсетная.

Ум. друк. арк. 9,07. Ул.-выд. арк. 9,05. Тыраж 100 экз.

Заказ

ДУА «Інстытут культуры Беларусі».

ЛВ № 02330/0131818 ад 02.08.2011.

Вул. Каліноўскага, 12, 220086, г. Мінск.

РУП «Інфармацыйна-вылічальны цэнтр Міністэрства фінансаў Рэспублікі Беларусь».

ЛП № 02330/0494120 ад 11.03.2009.

Вул. Кальварыйская, 17, 220004, г. Мінск.